

Raii Dendr. 172. Lignum Brasilio simile cæruleo tingens, *J. B.* i. 492. *Jonsf. Dendr.* 458. Ligno Brasiliano simile, *C. B. Pin.* 393. Crista pavonis Coronillæ folio secunda, sive tinctoria Indica flore luteo racemoso minore, filiqua latissima glabra, lignum rubrum Sappan dictum ferens, *Breyn. Prod.* ii. 37. *Commel. Flor. Mal.* 92. Erythroxylum sive lignum rubrum Indicum spinosissimum Coluteæ foliis, floribus luteis, filiquis maximis, *Parad. Bat. Prod.* 333. Tiam pangam, *Hort. Mal.* vi. 3. *Tab.* 2. *Commel. Flor. Mal.* 266. Patanghi, Acacia Zeylanica major tinctoria Panfapan, *Herm. Mus. Zeyl.* 42. Lignum Sapan vulgo. An Jacaranda, *Pison.* 11? **Leg. Wood.** In India Orientali atque etiam Occidentali oritur. *Ufu.* Lignum ad tingendum utile, in medicina raro.

A. 3. Lignum rubrum, *Offic.* Brasilio simile Lignum Vernimbock Germanis dictum, *J. B.* i. 492. *Raii Hist.* ii. 1737. **Red Wood.** In Brasilia succrescit. *Ufu.* Lignum ad tingendum utile.

A. 4. Santalum rubrum, *Offic. Ger.* 1389. *Emac.* 1586. *Park. Theat.* 1605. *C. B. Pin.* 393. *J. B.* i. 489. *Chab.* 37. *Raii Hist.* ii. 1805. *Jonsf. Dendr.* 456. *Ind. Med. civ. Mont. Exot.* 8. **Red Sanders.** In India Orientali intra Gangem fluvium crescit. *Ufu.* Lignum seu potius cor vel Matrix ab integumentis exterioribus, cortice & ligno separata, solida, densa, ponderosa, coloris rubicundi. *Vires.* Hoc genus Santali refrigerat & astringit: unde quicquid virium Arabes aliique adversus ardore aliosque morbos calidos Santalis attribuant, huic potissimum conveniunt, *Raii Hist.*

XXVII. De Sarcocollifera.

Sunt qui arborem filiquosam, flore papilionaceo faciunt, qua de causa eam hoc in loco disposui. Aliqui Tithymalum Persicum spinosum esse affirmant.

A. Sarcocolla, *Offic. C. B. Pin.* 498. *Park. Theat.* 1544. *Raii Hist.* ii. 1847. *Ind. Med. cv. Mont. Exot.* 11. *Geoff. Traët.* 364. Sarcocolla Officinarum, *J. B.* i. 308. **Sarcocol.** Lachryma gummea est in granulis, Mannæ seu pollini Thuris similis, spongiosa, colore subrufa, saporis amaricantis & lenti, obscura quadam dulcine. Ex Persia ad nos transfertur. Eligenda reens, coloris ad pallorem vergentis (vetusta enim ubescit) saporis amari, substantiæ porosæ, glutini-

nosæ, &c. *Vires.* Calfacit & siccit, astringit, consolidat, glutinat, coquit, maturat. Usus præcipui in vulneribus extergendis, consolidandis, cicatrice obducendis, unde & nomen adepta est, &c. Mirificè prodest in Oculorum fluxionibus, albugine, nubeculis, (maceratur in lacte Asinino, vel humano, dies quinque postea, cum aqua Rosarum mixta, ciliis imponitur, addito, si libet, tantillo Sacchari). In hæmorrhagiis narium anacollematis admiscetur, *Schrod.*

SECTIO UNDECIMA.

De Partibus Stirpium minus cognitarum.

Atque hic Phytologiæ meæ Colophonem addidissim, ni supersuissent adhuc paucula quædam simplicia Officinalia, quæ Plantarum partes sunt, quorum tamen originis, aut plantarum productricium, nulla neque apud Veteres, neque apud Recentiores certa extant vestigia; quocirca, quod ea referrem incertui, locis suis in præcedenti opere disponere non potui, verum satius duxi seorsim exhibere, & sectionem propriam iis assignare; & licet non adeo numerosæ sint, secundum methodum tamen in Catalogis simplicium Pharmacopæis omnibus præfixis observatum, in quatuor partes seu genera, viz. Radices, Cortices, Ligna, & Gummi, distribuere.

De Radicibus minus cognititis.

I. De Rhodio.

A. 1. **L**ignum Aspalathi, & Rhodium, *Offic.* Rhodium lignum, *Schrod.* iv. 137. *Geoff. Traët.* 313. Radix Rhodina, Lignum Rhodinum, *Mont. Exot.* 7. Aspalathus, *Ind. Med.* xv. **Rose Wood, or Rhodium.** *Vires.* Dioscoridi & Galeno calfacit, siccit, & astringit, unde commendatum ad ulcera oris, ad nomas genitalium & fordida ulcera, ad alvi fluxus. Verum enimverò an hæc nostrati conveniant, cuivis licet experiri.

Y y

Vix

Vix enim modernis practicis in usu est, nisi quod interdum ad Renum Calculos decoctis incoquitur, *Schrod.* Officinis nostris cephalica esse existimatur, & inter odora enumeratur. Duplex in Officinis nostris invenitur ex insulis Canariensibus & aliunde ad nos allata.

A. 2. Aspalathus colore Buxi, *C. B. Pin.* 392. *Raii Hist.* ii. 1809. Radix est lignosa, dura & contorta, torulis pinguibus & resinosis subinde interstincta, à cortice derafo, colore Buxi, odoris rosei fragrantis, ac resinosi, saporis subamari & pinguis.

A. 3. Aspalathus albicans torulo citrio, *C. B. Pin.* 392. *Ger. Emac.* 1624. Lignum Rosæ odore, aliis Lignum Thuris, aliis Aspalathus, *J. B.* i. 472. *Raii Hist.* ii. 1809. *Chab.* 35. Radix est lignosa, dura, ac solida, bicolor, in medio fulva, in ambitu alba, cortice satis crasso, scabro, coloris ex fusco cinerei tecta, odore & sapore præcedentis. De ligno Rhodio quid sit, magna inter Auctores dissensio & lis est. *Ruellius*, *Casparus Baubinus*, atque etiam Officinæ nostræ Rhodium & Aspalathum idem esse statuunt; quæ sententia à *Cordo* oppugnatur, affirmante Aspalathum Agallochi speciem esse, & pro Agallocho in Officinis venire. Verum Aspalathus Veterum quid sit, in Officinis nostris hodie ignorari à *Matthiolo* aliisque affirmatur. *Anguillara* & *Matthiolus* Rhodium Oleastri speciem esse volunt, in insula Rhodo nascentis (unde & nomen hausisse sunt qui imaginantur) quibus ab *Honorio Belli* contradicatur, qui Rhodium Cytisi veri Maranthæ, i. e. Cytisi incani filiquâ falcata *C. B.* Lignum esse affirmat, cui etiam *Parkinsonus* suffragatur. Quod tamen vero vix simile videtur (inquit doctissimus *Paulus Ammannus*) quoniam Cytisus non fundit Resinam, ut Rhodium, nec alium præter herbaceum obtinet odorem. Quid sit Aspalathum Pharmacopolis dictum in capite de Agallico ostendimus.

In Catalogis simplicium Pharmacopœiæ Londinensi, aliisque præfixis, lignis perperam intermiscetur, cum quotquot ego unquam viderim hujus nominis frustra seu bacilli stirpium quarundam radices, earumve partes lignosæ fuerint, vel fortè sarmenta vitiginea Viornæ cujusdam, vel Clematidis Canariensis. Vide Ligni Rhodii speciem apud *Cl. Plukenet*, in *P. T.* 201. F. 3.

A. 4. Radix simarouba, *Offic.* Sima Ruba, *Geoff. Traët.* 297.

II. De Corticibus minus cognitis.

I. De Cortice Thuris.

A. Cortex Thuris, *Offic.* Cortex Thuris nonnullis dictus, vel Thymiam, *Raii Hist.* ii. 1841. *Elaterii Pharmacopol.* vel *Elatherii Cortex*, Thymiam, *Schrod.* iv. 166. Cascarilla, *Ind. Med.* xxix. Schakarilla, Chakarilla, *Mont. Exot.* 8. Kina-kina Aromatica Palo de Calenturas. Cascarilla, Cortex Eleterii five Scacarilla Officinarum. Cortex Peruvianus griseus five spurius, *Geoff. Traët.* 307. Storax rubra Officinarum, *C. B. Pin.* 452. *Jons. Dendr.* 127. Thus Judæorum, *Park. Theat.* 1602. Indian Bark. Ex India Orientali ad nos transportatur, nobis autem importatur ex Insula *Babamensis* Americana *Elatheria* dicta. Cortex est cannulatus, in tubulos seu calamos convolutus, fragmentis parvis, Cinnamomi crassitie, colore ferrugineo, sapore acri aromatico & amaro, odore, præsertim cum adoletur, suavi & jucundo, exteriori cuticula quæ aspera est & cinerea, plerumque exutus. Præfertur crassus, pinguis, odoratus, recens, lævis, minime scaber. *Vires.* Contractionibus vulvæ ex suffitu prodest, odoris jucundi gratia & suffimentis immiscetur, *Schrod.*

Cortex isthic Thuris Officinis dictus, cujusnam arboris spoliū sit, non convenit inter Rei naturalis auctores, aliis hoc, aliis aliud affirmantibus. Nonnulli *Νόσκαζον*, five *Νάρκαζον*, *Dioscoridis*, lib. 1. cap. 22. quod ex India deferretur corticosum Mori libro simile, quod jucundi odoris gratia suffitur, eum esse volunt. *Cæsalpinus* pro extrema cortice Nucis Myristicæ arboris habet; *Amatus* pro specie illa Calambac, à Lusitanis Lignum Aquilæ dicta: *Parkinsonus* ipsius Thuriferæ arboris corticem esse existimat; verum cujusnam, an nullius harum sit, non ausim determinare. At neque *Casparo Baubino* aut *Bellonio* assentire possum, Corticem hunc Styracem rubram Officinarum esse, de qua in capite de Styrace egi, quò Lectorem remitto, ne eadem repetere cogar.

II. De Cortice Massoy.

A. Cortex Massoy, *Mont. Exot.* 8. *Ephem. Germ. Dec.* 11. *Ann.* i. 55. Calida & aromatica

matica est. In Nova Guinea reperitur, ut affirmat *Rumphius*, in Officinis nostris autem est incognita. *Vires*. Alexipharmaca, aperiens, carminativa, cephalica, cordialia & stomachica est, *Mont*.

Incolæ eo trito & cum aqua in pulvem redacto corpus inungunt tempore frigido aut pluvioso, eximie enim calefacit, punctiones & tormina ventris sedat, gratæque est fragrantia, ut scribit *Ruppius* loco citato.

III. De Cortice Culilavvan.

A. **C**ulitlavvan, *Mont. Exot.* 8. Culilavvan, *Ephem. Germ.* Dec. 11. Anno 1. p. 55. Similiter calidum & aromaticum, ut præcedens. In Nova Guinea etiam reperitur, at in nostris Officinis nunquam, quod scio, invenitur. *Vires*. Ejusdem viribus esse cum priore affirmat *Mont*.

III. De Lignis minus cognitis.

I. De Agallocho seu Ligno Aloes.

A. 1. **A**gallochum, Xyloaloes, & Lignum Aloes, *Offic. Geoff. Tract.* 309. Agallochum sive Lignum Aloes, *Park. Theat.* 1564. Agallochum Officinarum, *C. B. Pin.* 393. *Raii Hist.* ii. 1808. Agallochum verum, *Ephem. Germ.* Dec. 11. Ann. iii. p. 74. Agallochum Lignum Aloes, Xyloaloes, *Chab.* 35. Agallochum Officinarum, aliis Lignum Aloes, *Jonsf. Dendr.* 460. *Sinkoo*, vulgo Japonum *Kavoriki*, i. e. Lignum seu Arbor fragrans; Siamesibus *Kissina*; Latinis Arbor Aquilæ & Aloes dicta; cujus fragrans lignum appellatur Agallochum, *Kemph. Amæn. Exot.* 903. Lignum Aloes vulgare, *Ger. Emac.* 1622. Lignum Aloes vel Xyloaloes, *Ind. Med.* lxvii. Lignum Aloes, Agallochum, Xyloaloes, *Mont. Exot.* 7. Lignum Aloes Officinarum & Agallochum plerisque putatum, *J. B.* i. 477. **Wood of Aloes**. Fragmenta lignosa sunt interioris medullæ arboris Chinenfis *Calambac* dictæ, magnitudine varia, solida, densa, resinosa, & ponderosa, colore spadicea, striis nigricantibus & resinosis conspicua, saporis subacris, amari, aromatici & pinguis, odoris, dum accenditur, fragrantis. Ex China ad nos

in frusta parva aut fragmenta divisum transmittitur; quæ optima censentur nigro-purpurea, amara, ponderosa, &c. *Vires*. Calefacit, siccant, confortativum est omnium viscerum, ac præcipue Cerebri, Cordis, ac Uteri; Spiritus vitales ac animales recreat: hinc medetur Lipothymia, amaritudine sua Lumbricos necat. Externè crebro usui est in cucuphis & Epithematibus cordialibus, *Schrod.*

A. 2. Aspalathum, *Offic. Geoff. Tract.* 310. *Mont. Exot.* 7. Lignum Aspalathum, *Pharmacop. Aspalathus, Ind. Med.* xv. Agallochum præstantissimum, *Jonsf. Dendr.* 460. *C. B. Pin.* 393. **Calambac Wood**. Frusta sunt lignosa & bituminosa, Ligno Aloes laxiora & crassiora, colore pallidiora, saporis amaricantis, pinguis & resinosi, odoris debilioris: Ex India Orientali ad nos transportatur. *Vires*. Similes habet virtutes cum præcedente (pro quo frequenter venditur) sed debiliores.

A. 3. Lignum Aquilæ, *Ind. Med.* lxvii. **Cagle Wood**. *Usu*. Loco Aspalathi usurpatur in Officinis Parisiensibus, apud nos autem raro aut nunquam invenitur.

Agallochum Antiquorum plerique Botanici idem esse putant cum Ligno Aloes Officinarum: alique Aspalathum veterum idem esse affirmant. Alii, præsertim Arabes, in multa distinguunt; *Garcias* autem unicum genus Indicum novit: Officinæ, ex observatione *Chusii*, duo genera Ligni Aloes demonstrant. *Casparus Baubinus* triplex genus distinguit. Primum vocat Agallochum præstantissimum, quod solum inter Reges Indiæ distribuitur. Secundum Agallochum Officinarum est, de quo agimus. Tertium est Agallochum sylvestre. In Officinis autem nostris duo tantum venduntur, ut superius ostendimus; & certum est nos habere verum Agallochum seu Lignum Aloes à China allatum nomine *Calambac*: Est autem arbor procera, à nullo auctore, quod sciam, descripta; nam de qua *Garcias ab Horto* scribit, non eadem est, ut Botanici periti, qui in India Orientali peregrinati affirmant; sed Aspalathi nobis secundo in loco descripta.

Cur Agallochum Lignum Aloes vocatur, inquit *Paulus Ammannus*, multi sunt adhuc incerti. *Hoffmannus, lib. 2. cap. 25.* addit: Forfan *Ἀλὸν* Indico Idiomate denotat odoramentum. *Bentius ad cap. 16. Garc. ab Horto, p. 43.* derivat denominationem à sapore, his verbis: Lignum hoc Aloes gustu planè aromaticum & subamarum est, unde forsan Aloes nomen mutuatum fuit. Nemo enim velim credat, Aloem, succum Officinarum concretum esse hujus arboris, ut eum facit *Wormius, p. 272.* Est enim arbor hæc peculiaris, & procera,

procera, ut superius diximus; Aloe autem succus est plantæ ejusdem nominis, ut in capite suo ostendimus. Qui plura de Ligno Aloes velit, consulat Historiam Plantarum excellentissimi illius viri D. Joannis Raii, vicini & amici nostri.

Reverendus Pater Camelli in Syllabo suo varia hujus ligni genera adnotavit, quæ ex Appendice eruditissimi viri D. Joannis Raii Dendrologiæ Syllab. 87. huc transcribam:

Lignum Aloës Manilam Sinæ de Chauchin-china deferitur triplex.

1. Sokhio, quod caudicis pars extrema esse videtur, leve, coloris cinerei, ex nigro virgatum amarum tantillum, odoratum modicè, non gummosum. 2. Thim-hio, est Officinarum, subnigrum, solidum, & ponderosum, striis & venis intersectum, gummosum, amarum, valdè odoriferum, aquis innatans. Hisp. Calamba. 3. Gilam-hio, ex cinereo est pallefcens, molle, sed odoratum valdè.

Aliud Kalapà dilatum adservo, Thim-hio magis fuscum, & magis ponderosum, & aquæ fundum petens. Aliud præterea lignum Sinæ afferunt nigrimum, odoris modici, quod Vai-hio vocant. Aliud verò rufescens, odoris præstantissimi, Chi-tua vocant.

His addi potest quod nuper à doctissimo viro D. Jacobo Cunningham ad ingeniosissimum D. Jacobum Fetiver transmissum, & ab illo mihi communicatum est in his verbis:

De Ligno Calambac & Aloes.

Calambac verum cognoscitur ex ejus odore suavi, gustu amaricante & aromatico, & ex ejus mollitie instar Cerae vel Mastiches, cum dentibus masticatur, & digitorum unguibus cedit. Bonitatis varii sunt gradus, unde ejus valor (in Regno Cochinchinensi sive Annamico, ubi præcipue, si non solummodo, provenit) à 10 ad 50 Tael & amplius ascendit pro una libra Anglica. Respectu coloris tria sunt genera, scil. Coloris varii seu nigro-purpurei instar capitis Anatis, sicut comparationem instituunt Annamici. 2º Coloris maculati instar Tigris. 3º Coloris flavi, velut luteum evis. Quod sua sponte in terram decidit, id plerumque coloris est varii, & melioris notæ. Calambac lingua Annamica vocatur Kenam, Mercatores Sinæ Tokientes Kelam pronunciant, vocabulum verò mon vel moe significat Lignum, unde fortè derivatur vox Calambac. Lignum Aloes in ejus decocto vel succo coctum pro Calambac verò à quibusdam venditur, sed diutius siccatum fragrantiam, mollitiem, &c. amittit.

Lignum Aloes seu Agallochum, quo propius ad Calambac accedit, eo melius, plerumque verò durius est, & cum masticatur, quasi pulvis in ore magis fuscum est, nec adeò pingue, & omnibus aliis qualitatibus debilioribus dignoscitur. Ejus librauna valet ad 5 mas ad 6 Tael. Lignum Aloes Lusitanicè Pao Agula; Annamicè Keang, i. e. odorum nominant. Sinæ lingua Mandarinica hoc Tehin-hiang, i. e. odorum pavidum seu fundum petens, alterum Sukhiang, i. e. odorum pingue vocant: Alii dicunt ex variis Arboribus fieri Lignum Aloes: Ab omnibus autem conceditur Calambac fieri ex arbore cujus fructus (quem nunc mitto) fere pyriformis, lanuginosus, magnitudine Myrobalani citrinæ, cortice crasso & lignoso vel fungoso, bifariam dehiscens, totidem semina (septo medio intercepta) turbinata cum appendicibus membranaceis continet calyci insidens quinquifido. Fructus pulverisatus ad ventris tormina insigne remedium.

II. De Ligno Carabaccio.

Lignum Carabaccium, Bagliv. de Fibra Motric. Ed. Lond. p. 202. Caryophyllis similem saporem habet, sed valde temperatum, ac plane gratissimum; colorem vero illi Caphe vel Cinnamomi valde affinem. Ex India delatum est, sed in Officinis nostris adhuc ignotum remansit. Vires. Ad corrigendam Lymphæ acrimoniam, ejusdemque Scorbuticam dissolutionem, magno utroque profectu potione calida ex decoctione hujus ligni, Bagliv.

IV. De Plantarum quarundam succis in Medicina usitatis minus cognitis.

I. De Olibano seu Thure masculo.

Olibanum & Thus maris, Offic. Olibanum sive Thus, Park. Theat. 1602. Raii Hist. ii. 1840. Olibanum Officinarum, Geoff. Traët. 362. Olibanum sive Thus masculum, Ind. Med. lxxv. Thus, J. B. i. 302. Schrod. iv. 223. Thus, Olibanum, Chab. 73. Thus, Thus masculinum Olibanum, Mont. Exot. 11. Arbor thurifera, Ger. 1247. Emac. 1435. C. B. Pin. 399. Thus sive Olibanum Officinarum, Ejusd. 501.

501. **Frankincense, or Olibanum.** Substantia est resinosa, ex flavo pallescens, duriuscula & pel- lucida, in guttas parvas Mastichi similes concreta & indurata, saporis amaricantis, & resinosi, odoris fragrantis. Stillat sponte sua ex arbore. Ex Tur- cia & India Orientali ad nos transportatur. Præ- fertur quod in guttulis est. *Vires.* Calfacit & sic- cat, subastringit. Usus præcipui intrinsecus ad va- rios capitis & pectoris affectus, ut & ad alvi ute- rique profluvia, ad tussim, vomitum, sanguinis ex- creationem, diarrhoeam, dysenteriam mitigandam. Extrinsecus inservit fustibus pro capite roborando, catarrhos discutit, cava ulcera carne replet, & ad cicatricem perducit, cruenta vulnera cephalica im- primis glutinat, perniones sanat, ulcera cacoëthea, tum sedis, tum reliquarum partium demulcet, oculorum rubedini ac lippitudini medetur, verrucas in- cipientes, & impetigines abigit, *Schrod.*

Manna Thuris, *Offic.* sunt micæ, fragmenta, (pollen ac farina) Thuris, quæ ex collisione, dum in faccis vehitur, colliguntur. Alii autem per Mannam Thuris grana ejusdem intelligunt.

De Arbore Thurifera nihil certi traditur. *Theo- phrastus* Arborem non magnam esse tradit, quinque fere cubitis attingi, ramosam esse, folia habere Py- ro similia, corticem lævem ut Laurus: alii tamen (inquit) similem Lentisco esse aiunt, & ejusdem fructus subrutilo folio: alii & cortice & folio etiam Lauri. *Diodorus Siculus* Acaciæ Ægyptiacæ for- mam Arbori thuriferæ attribuit, Salicis folia, *Garcias* quoque Thuris arborem humilem esse, & folia habere Lentisco similia scribit. At *Thevetus* Ar- borem thuriferam Pinus resiniferas referri tradit. De vera ergo forma hujus arboris (inquit doctissi- mus D. *Joannes Raius*) etiamnum incerti mane- mus. Pro Thure vulgari *Officinarum*, vid. Cap. de Pinu sylv.

II. De Bdellio.

A. Bdellium, Offic. *Park. Theat.* 1571. *C. B.* *Pin.* 503. *J. B.* i. 317. *Chab.* 73. *Mont. Exot.* 11. Bdellium omnium Auctorum, *Raii Hist.* ii. 1844. Bdellium gummi, *Ind. Med.* xviii. **Eum Bdellium.** Duplex in *Officinis* nostris reperitur. 1. Est substantia gummosa & resinosa, pinguis, ceræ instar, tenax, glutinosa, coloris ex ferrugineo nigricantis ad myrrham acce- dentis, cujus saporem & odorem æmulatur. Ex Arabia, Media, & India, ad nos transportatur. 2. Est substantia resinosa, duriuscula, nigricans, friabilis, in guttas concreta & indurata, sapore &

odore præcedentis. Ex Guinea ad nos adfertur. Probatur gustu amarum, translucidum cum fran- gitur, pingue cum fricatur, odoratum, sincerum. Prius præfertur. *Vires.* Calfacit & siccat, digerit, discutit, sudorem movet. Usus præcip. internus in tussi, ac pulmonum apostematis, calculo atterendo, Urina cienda, mensibus immodice fluentibus, ut & in fluore uterino sistendo, foetu expellendo. Ex- trinsecus discutit Hernias, mollit durities ac ner- vorum nodos, adeoque creberrimi usus est in Em- plastris slipticis, *Schrod.*

De Bdellio tamen, inquit doctissimus *Paulus Ammannus*, hæc controversia decidenda venit, quid sibi voluerit *Dioscorides* his verbis: Βδέλλιον ἐστὶ ἐν ῥόδῳ ἐν τῇ ὀρυζαίᾳ, καὶ ἐν τοῖς ὄνυχι, hoc est, Bdellium est odoratum in suffitu, & simile ungui. Ratione prioris, nimirum fragrantiae, res facilis est: ast qua ratione ungui sit simile, altercantur Au- ctores adeo, ut quidam ex illis intelligant unguis humanos, quos ratione macularum, quæ interdum unguibus humanis insunt, repræsentare credunt. Verum enimverò qui norunt *Blattam Byzantinam* unguem vocatam fuisse, facile has lites componere possunt, dicendo, Bdellium in suffitu ungui simile esse, scil. Ungui odorato, id est, *Blattæ Byzantinæ*. Plura vide apud *Matthiolum* in lib. 1. *Dioscorid.* cap. 70. p. 68, 70.

De Bdellifera etiam arbore nihil certi traditur. Describente *Plinio* nigra est, magnitudine Oleæ, folio Roboris, fructu Caprifici naturaque. Alii Arbori Myrrhiferæ eam validè similem faciunt. Et *Thevetus* affirmat se bis mille Myrrhæ & Bdelli feraces arbores in eadem sylva simul crescentes vidisse. *Lobelius* & *Pena* inter alias merces se mul- tos hujus ligni furculos expiscatos tradunt solida substantia; cortice duro nigricante, spinis multis ri- gidis & crassiusculis horrentes. An Arbor lactes- cens, aculeata, foliis Quernis Americana, Bdelli- fera fortè, sive Arbor Bdellium ferens in America, *Pluk. Phytog. Tab.* 145? Arbuscula Portoricensis lactescens foliis Quercinis, spinis geminis ad singu- lorum foliorum ortum exasperata, *Hort. Beaum.*? Quercinis foliis Arbuscula spinosa lactescens Porto- ricensis *C. B. P.*?

III. De Cancame.

A. Cancamum, Offic. *C. B. Pin.* 498. *J. B.* i. 324. *Raii Hist.* ii. 1846. A *Diosco- ride*, lib. 1. cap. 23. Est lacryma Arabicæ arboris, Myrrham quadantenus referens, virosi gustus, quæ tanquam suffimento utuntur. Sed quid sit hodie

hodie ignoratur. Alii enim Laccam esse contendunt. *Matthiolus*, Cancamum Græcorum & Laccam Arabum unum & idem esse demonstrat, sed perperam, inquit eruditissimus *Raius*, cum vires non convenient: Alii Benjoinum esse volunt; *Garcias* autem & *Amatus* Gummi Anime esse affirmant; ergo, ut videtur, nondum constat quid proprie sit.

IV. De Balsamis nobis incognitis.

- A. 1. Balsamum Thomæum, *Ind. Med.* xviii.
 A. 2. Balsamum viride sive Oleum Maris, *Ind. Med.* xviii.
 A. 3. Balsamum Ipecuebæ, *Geoff. Tract.* 352. factum est ex nucibus Becuiba, & ex Brasilia im-

portatur. *Vires*. In Paralyfi & Rheumatismo multum laudatur, *Geoff.*

V. De Fructibus minus cognitis.

A. 1. BEcuiba Nux, *Geoff. Tract.* 324. Nux est magnitudine Nucis Moschatæ, continens nucleus oleosus in cortice duriore.

A. 2. Piper Æthiopicum, *Offic. Geoff. Tract.* 331. *Mont. Exot.* 9. Piper Æthiopicum filiquosum, *J. B.* ii. 187. *Chab.* 126. Piper Æthiopicum *Matthioli*, *Park. Theat.* 1604. *Raii Hist.* ii. 1778. Piper Æthiopicum sive Vita longa, *Ger.* 1355. *Emac.* 1539. Piper oblongum nigrum, *C. B. Pin.* 412. **Pepper of Ethiopia.** In Æthiopia crescit. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Cum Pipere nigro convenit.

